

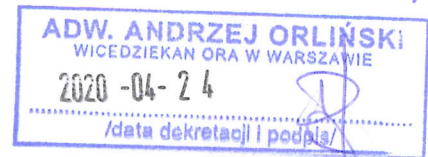

G610D1inxYP

wpływ dnia.....2020-04-24

Ldz. *DPO* *6618/20*

Warszawa, dnia *20.04*, 2020 roku

Prezes

Sądu Okręgowego w Warszawie

Adm - *012-3.4/20*

adw. Andrzej Orliński

Wicedziekan

Okręgowej Rady Adwokackiej

w Warszawie

dot. DPO.50.2.2020

Szanowny Panie Dziekaniu,

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 24 marca 2020 r., znak DPO.50.2.2020 uprzejmie wyjaśniam.

W istocie, przepisy dot. doręczeń wskazują, że na równi z wniesieniem pisma do sądu traktowane jest oddanie go w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Powyższe wynika z treści art. 165 § 2 k.p.c. oraz art. 124 k.p.k. Obydwa przepisy regulują jednak skutki wniesienia pisma w formie tradycyjnej, papierowej, listownie - za pośrednictwem Poczty Polskiej. Sposób ten nie jest poprzez zarządzenie Prezesa i Dyrektora Sądu Okręgowego w Warszawie nr 122/20 (dalej: zarządzenie) modyfikowany i w dalszym ciągu, jako wynikający z powszechnie obowiązujących przepisów, jest obowiązujący i oczekiwany przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

Na mocy zarządzenia władze Sądu Okręgowego w Warszawie umożliwiły, składanie treści pism zawierających środki zaskarżenia oraz, obecnie również wniosków o uzasadnienie, przy użyciu poczty e-mail - w związku z ogłoszonymi obostrzeniami z uwagi na stan epidemii, oraz wychodząc naprzeciw stronom postępowania, które dzięki temu nie muszą narażać się na niebezpieczeństwo wychodząc z domu na pocztę.

Wskazaną decyzję podjęto mając pełną świadomość, że przepisy procedury cywilnej i karnej nie przewidują złożenia pisma procesowego poprzez e-mail. Z normy art. 125 § 2¹ k.p.c. wynika, że złożenie pisma procesowego może odbyć się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. System taki na obecną chwilę umożliwia jedynie obsługę elektronicznego postępowania upominawczego, określonego w art. 505²⁸ i nast. k.p.c., co wynika wprost z art. 505³¹ § 1 i 2 k.p.c. Doręczenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 165 § 4 k.p.c., nie oznacza zatem wniesienia tego pisma poprzez e-mail.

Powyższe znajduje swoje odzwierciedlenie w literalnej treści zarządzenia, zgodnie dotyczy ono e-maili zawierających treść pisma procesowego (nie zaś pismo procesowe *per se*), która to treść podlega wydrukowaniu w trybie określonym zarządzeniem. Wówczas do Sądu *de facto* za pośrednictwem pracownika sądu, wpływa nie tyle e-mail z pismem, co wydruk tego pisma, w sposób oczywisty obciążony brakami formalnymi w postaci co najmniej braku podpisu, w rozumieniu art. 126 § 1 pkt 6 k.p.c. albo art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k., które podlegać będą musiały uzupełnieniu, w trybie określonym we właściwej procedurze.

Należy wskazać, że taki sposób procedowania jest dopuszczalny w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, m.in. uchwały z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt III CZP 9/12, zgodnie z którą wydruk niedopuszczalnego środka odwoławczego wniesionego drogą elektroniczną może być potraktowany jako środek niewniesiony tą drogą, jeżeli usunięty zostanie brak podpisu. W ocenie Sądu Najwyższego, pismo można potraktować jako wniesione, z brakami, dopiero po jego wydrukowaniu.

O dopuszczalności wniesienia środka zaskarżenia w postępowaniu karnym w sposób nieprzewidziany w przepisach k.p.k. wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 20 grudnia 2006 r., I KZP 29/06. W uzasadnieniu, Sąd Najwyższy uznał, że apelacja karna „wniesiona” za pośrednictwem telefaksu nie wywołuje skutku jaki ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, z uwagi na brak oryginału podpisu wnoszącego. Co znamienne,

w ocenie Sądu Najwyższego, brak ten nie jest możliwy do uzupełnienia w trybie art. 120 § 1 k.p.k.

Z uwagi na brak regulacji dot. skutków wniesienia pisma za pośrednictwem e-mail, a także wskazane orzecznictwo, nie ma podstaw do przyjęcia, że chwilą wniesienia pisma jest moment wpływu wiadomości do komputera, lub na serwer pocztowy Sądu Okręgowego w Warszawie. Nie ma podstaw do tego, aby stosować przepis art. 61 § 2 k.c. dot. oświadczeń woli wyrażonych w postaci elektronicznej.

Z uwagi na przejście Sądu Okręgowego w Warszawie na system pracy ograniczonej, faktycznie niemożliwym może okazać się wydrukowanie i opatrzenie prezentatą każdego pisma wnoszonego w ten sposób natychmiastowo po jego otrzymaniu. Jednocześnie, w interesie stron postępowania, wprowadzony został maksymalny, nieprzekraczalny termin, do którego pracownicy mają obowiązek zarejestrować wpływ pisma. Tym samym, jeżeli strona lub jej pełnomocnik będzie chciał skorzystać z tej drogi, powinien wziąć pod uwagę możliwość, że pismo zostanie uznane za wniesione w dniu następnym, po przesłaniu mailem. W razie zaś stwierdzenia, że pozostały termin, lub inne okoliczności uniemożliwiają skorzystanie z tej dodatkowej drogi, w dalszym ciągu istnieje możliwość skorzystania z poczty tradycyjnej albo z możliwości złożenia pisma w Biurze Podawczym Sądu – które działa (nie zostało zamknięte).

Mając na uwadze powyższą argumentację, w ocenie Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie treść zarządzenia jest zgodna z prawem i nie ma potrzeby jej zmiany.

Z poważaniem

Joanna Bitner